

[Indenrigsministeren.]

dom, derunder Forpagtningsafgift eller Leje, har Ret til at paaligne den fra disse Indtægtskilder stammende Nettoindtægt vedkommende Kommunes personlige Skatteprocent. Efter det Lovforslag, der nu foreligger, er disse, hvad skal jeg kalde dem, „Forlodsbestemmelser“ ophævet.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Landstings velvillige Behandling, og jeg vil ogsaa gerne udtrykke Ønsket om en forholdsvis hurtig Behandling. Jeg er selvfølgelig ganske klar over, at Landstinget ønsker i et Udvalg at se nærmere paa et saa omfattende Lovforslag, selv om Tinget tidligere har haft det til Behandling, men jeg vil udtale Haabet om, at en saadan Udvalgsbehandling maa blive forholdsvis kortvarig, idet Hensigten er, at Hovedparten af Lovforslagets Bestemmelser skal kunne faa Gyldighed allerede fra 1. April i Aar.

V. Buhl: Det er med udelte Tilfredshed, at mit Parti genser dette betydningsfulde Lovforslag om personlig Skat til Kommunen her i Tinget, og Glæden er ganske naturligt saa meget desto større, som vi nu kan se hen til en Gennemførelse af Sagen i denne Samling. Den højtærede Indenrigsminister gik ikke nærmere ind paa de forskellige mere principielle Ting i Lovforslaget og de Hovedbestemmelser, der er ændret, men henholdt sig til de Ændringsforslag, der gennemførtes i Folketinget. Jeg skal heller ikke ved denne Lejlighed fordybe mig i Lovforslagets Bestemmelser i al Almindelighed.

Med Hensyn til de Ændringer, der er gennemført i det andet høje Ting i indeværende Rigsdagssamling, er det vor Opfattelse, at de nye Regler om en større Spændvidde for Formue- og Lejligheds-ligningen er tiltrængt og vil give Mulighed for en mere retfærdig Fordeling af Skattebyrden end den, der har kunnet gennemføres med de hidtidige Regler. Vi anser det ogsaa for en Forbedring, at der er givet Mulighed for større Børnefradrag, ligesom vi anser det for rigtigt, at Pension og Aftægt er flyttet hen til den laveste Sats for Kildeartsbeskatning. Jeg tror i øvrigt, at der med Hensyn til selve Spørgsmaalet om den pensionsgivende Indtægt, en Indtægt, som i Forvejen faldt ind under den laveste Sats, vil være Grund til at optage til Overvejelse, om der overhovedet er Anledning til fortsat at opretholde en Kildeartsbeskatning paa dette Omraade, altsaa med Hensyn til selve den pensionsgivende Indtægt. De faste

Indtægter er i Forvejen i en vis Forstand stærkt beskattede derved, at man altid er i Stand til at ramme dem fuldt ud og altid i Stand til at sikre sig, at man faar Pengene, hvilket i sig selv er en stor Ting.

Hvad Erhvervsbeskatningen angaar, er den væsentligste Ændring vel nok den, at Tjenestemændene nu er inddraget under Erhvervsbeskatningen. Det er et Spørgsmaal, der Gang paa Gang har været fremme, og det var naturligt, at man nu tog det op til Løsning, efter at Sagen var blevet aktuel ved et Ændringsforslag under Udvalgsbehandlingen fra Det konservative Folkepartis Side. Der kan om dette Spørgsmaal siges, at fuldt ud er Statstjenestemændene vel ikke stillede som Kommunens egne Tjenestemænd og som de Skatteydere, der i det hele inddrages under Erhvervsbeskatningen, men paa den anden Side maa det sikkert erkendes, at de — det gælder i alt Fald meget store Dele af dem — indgaar i hele den Erhvervsorganisme, som udfolder sig inden for en Kommune, og det er derfor ganske naturligt, at de ogsaa, i alt Fald til en vis Grad, kommer ind under den Skattesolidaritet med Kommunen, som Erhvervsbeskatningen er Udtryk for og i sin nye Form i højere Grad bliver Udtryk for. Jeg mener, at man har fundet en heldig Løsning paa dette Spørgsmaal ved den Halvdelsregel, som er gennemført, og jeg tror tillige, at Tjenestemændene selv er bedst tjent med, at dette Spørgsmaal, som paa forskellig Maade kunde virke som et Irritationsmoment, nu bringes ud af Verden.

Jeg er ligeledes enig i, at det er naturligt at træffe de under Afsnittet om Erhvervsbeskatning foreslaede Bestemmelser vedrørende Havfiskeriet og vedrørende Personer, der har fast Ansættelse om Bord paa Skibe i Rutefart mellem dansk Havn og Udlandet.

Jeg kan endvidere tiltræde de nye Bestemmelser vedrørende Selskabsbeskatningen, og jeg erkender, at det med Hensyn til Spørgsmaalet om Fordelingen af denne Selskabsskat kan være naturligt at komme bort fra de Beregninger vedrørende forlods Afsætning til Opholdskommunen, som man hidtil har haft.

Lovforslaget har jo nu været behandlet enten her eller i det andet høje Ting i fire Rigsdagssamlinger, og det kan formodentlig nu siges at være fuldmoment til Gennemførelse; men da der under Lovforslagets Behandling i Folketinget i denne Samling er kommet nye Ting til, vil jeg finde det naturligt, at det igen gøres til Genstand for en Udvalgsbehandling her i Tinget, en Ud-